

շահներին որևէ կ'երեւեր որ Մելիսեդեկ եկարկուեր էր պապին: Պապին այս բուռքը Մելիսեդեկին հասուցած էր Ջուդայի աւագներից Յովհաննիսը, որ . . . Մելիսեդեկի կողմէ պատուիրակ դրկուած էր Հռոմ պապին մօտ: . . . Երրորդ սպացոյցը մեր սկանցներով շաճն է, որովհետեւ երբ նա այստեղ մեզ մօտ Լիովի մեջ եպիսկոպոսներ կը ձեռնադրէր, սնունց հրահանջէր կարդալ Հռոմեակսն եկեղեցւոյ հաւատոյ հանգամանակը՝ այսինքն՝ այն յարեղումը, որ Ս. Հոգին կը բխէր Հօրսէն եւ Որդիէն»:

Ս.յս թուղթին մէջ յիշուած Զաքարիա պատրիարքը ժամանակակից Գէլջօյեան Վանեցի պատրիարքն է: Նոյն դպրոցին կը պատկանէր նաև Յովհաննէս Խուլ, Կեսարացիի հակառակորդը եւ մրցակիցը, որ նոյնպէս Մելքիսեդեկ կաթողիկոսէն կը հովանաւորուէր և կը պաշտպանուէր:

Գրիգոր Կեսարացի «յաղքող ախոյեանն ընդդէմ մաքառողաց ճշմարտաբեանն», նախանձախնդիր Հայ եկեղեցւոյ դաւանութեան անայլայլ պահպանութեան, հաւանօրէն իր հաւատքին պինդ փարած ժողովորդին օգնութեամբ, 1615ին պատրիարք դառնալէն յետոյ չափազանց կծու օճով գիր մը կը գրէ Մելքիսեդեկ կաթողիկոսին, զայն յանդիմանելով իր զեղծումներուն, իր չարաչահութեանց և կողոպուտներուն համար, և